

KESEL, Leo K. de (Adegem 1 oktober 1903).

Werd op 18 april 1927 priester gewijd te Mechelen. Na het beëindigen van zijn licentie theologie en kerkelijk recht aan de Katholieke Universiteit Leuven werd De Kesel achtereenvolgens professor kerkgeschiedenis en liturgie (1929), geestelijk directeur (1931) en president (1948) van het Grootseminarie van Gent. In december 1960 volgde een benoeming tot hulpbisschop en in februari 1961 tot vicaris-generaal. In 1974 legde De Kesel zijn functie neer als vicaris-generaal en in juli 1990 als hulpbisschop van Gent.

Als jonge seminarieprofessor werd De Kesel in 1934 gouwproost van het **Jeugdverbond voor Katholieke Actie** (JVKA). De eerste jaren stuurde hij, naar het voorbeeld van West-Vlaanderen, aan op een zuiver kerkelijk-strijdende **Katholieke Studentenactie** (KSA) in Oost-Vlaanderen. Zo kwam er ruimte vrij voor een Vlaams-strijdende vereniging als het **Algemeen Katholiek Dietsch Studentenverbond** (AKDS). Vanaf november 1936 tot februari 1937 voerden AKDS-hoofdleder **Edgar Boonen** en KSA-gouwproost De Kesel onderhandelingen, maar de verschillen bleken onoverbrugbaar. Pogingen die De Kesel daarna ondernam om de Vlaamse werking van de studenten aan het **Jong Volksche Front** (JVF) toe te vertrouwen, bleken in Oost-Vlaanderen weinig succesvol. Na aanvangelijke twijfels, schaarde ook De Kesel zich achter het

gewijzigde programma van de KSA (1937), dat een symbiose tussen Katholieke Actie, Vlaamse strijd en de opkomende jeugdbewegingsmethodiek voorstond. Hoewel in de loop van 1938 nog actief gepoogd werd om het JVF in Oost-Vlaanderen van de grond te krijgen, hield De Kesel nu de boot af, waardoor uiteindelijk de werking van het JVF voor goed werd afgebroken. Vanaf 1940 hield De Kesel zich, als gevolg van drukkere beroepsbezigheden, steeds minder nadrukkelijk met de KSA-beweging bezig, tot er in 1950 een nieuwe gouvproost werd aangesteld.

Na het tweede Vaticaans concilie zette hulpbischop De Kesel zich volop in voor de vernieuwing van de liturgie in Vlaanderen. In 1946 was hij, als eerste professor liturgie aan het Gentse seminarie, aangezocht als redactielid voor het *Tijdschrift voor Liturgie*. Zo had hij in 1956 mee aan de basis gelegen van de Vlaamse liturgische studiedagen.

Samen met bisschop Calewaert volgde De Kesel in 1962 en 1963 de conciliesessies over de liturgie. Als voorzitter van Interdiocesane Commissie voor Liturgische Zielzorg (ICLZ) en de CIPL, de Franstalige sectie, gaf hij een krachtige stimulans aan de aanpassing van de liturgie aan de volkstaal. Tevens pleitte hij, als lid van de Commissio Mixta Vlaanderen-Nederland en van de Commission Internationale Francophone des textes, voor een nauwe samenwerking met Nederland en de Franstalige landen. In 1967 werd hij bovendien benoemd tot lid van het Consilium Liturgicum te Rome. In 1978 nam De Kesel ontslag als voorzitter van het ICLZ. Twee jaar voordien had hij reeds het voorzitterschap van de Waalse CIPL doorgegeven.

LITERATUUR: C. de Vos, *De Zeven Puriteinen*, K.S.A. hoog-J.V.Fr. neer! Het A.K.D.S. Marcheert!, 1937; – L. Vos, *Bloei en ondergang van het AKVS*, II, 1982; – B. Woestenborghs, *De katholieke Studentenactie in Oost-Vlaanderen*, 1992.

PATRICIA QUAGHEBEUR